Den här texten är endast avsedd som ett dokumentationshjälpmedel och har ingen rättslig verkan. EU-institutionerna tar inget ansvar för innehållet. De autentiska versionerna av motsvarande rättsakter, inklusive ingresserna, publiceras i Europeiska unionens officiella tidning och finns i EUR-Lex. De officiella texterna är direkt tillgängliga via länkarna i det här dokumentet

►**B**

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) nr 717/2014

av den 27 juni 2014

om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn

(EUT L 190, 28.6.2014, s. 45)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/2008 av den 8 december 2020	L 414	15	9.12.2020

▼B

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) nr 717/2014

av den 27 juni 2014

om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. Denna förordning gäller statligt stöd till företag inom fiskeri- och vattenbrukssektorn, med undantag för följande:

a) Stöd vars storlek fastställs på grundval av priset på eller mängden av produkter som köps in eller släpps ut på marknaden.

b) Stöd till exportrelaterad verksamhet riktad mot tredjeländer eller medlemsstater, det vill säga stöd som är direkt knutet till exporterade volymer, till upprättandet eller driften av ett distributionsnät eller till andra löpande utgifter som har samband med exportverksamhet.

c) Stöd som är avhängigt av att inhemska produkter används framför importerade.

d) Stöd för inköp av fiskefartyg.

e) Stöd till modernisering eller byte av fiskefartygs huvud- eller hjälpmotorer.

f) Stöd till verksamhet som ökar ett fartygs fiskekapacitet eller utrustning som ökar ett fartygs förmåga att lokalisera fisk.

g) Stöd till konstruktion av nya fiskefartyg eller import av fiskefartyg.

h) Stöd för tillfälligt eller permanent upphörande med fiskeverksamhet, såvida detta inte särskilt föreskrivs i förordning (EU) nr 508/2014.

i) Stöd till experimentellt fiske.

j) Stöd för överföring av äganderätten till ett företag.

k) Stöd till direkt utsättning, utom om detta uttryckligen fastställs som en bevarandeåtgärd i en unionsrättsakt eller görs i vetenskapligt syfte.

2. Om ett företag är verksamt inom fiskeri- och vattenbrukssektorn och inom en eller flera sektorer eller har andra verksamheter som omfattas av förordning (EU) nr 1407/2013 ska den förordningen tillämpas på stöd som beviljas för de sistnämnda sektorerna eller verksamheterna, under förutsättning att den berörda medlemsstaten på lämpligt sätt, till

▼B

exempel genom åtskillnad mellan verksamheterna eller uppdelning av kostnaderna, kan garantera att verksamheterna inom fiskeri- och vattenbrukssektorn inte åtnjuter stöd av mindre betydelse som beviljas i enlighet med den förordningen.

3. Om ett företag är verksamt både inom fiskeri- och vattenbrukssektorn och inom primärproduktionen av jordbruksprodukter som omfattas av kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 ([1]) ska denna förordning tillämpas på stöd som beviljas för den förstnämnda sektorn, under förutsättning att den berörda medlemsstaten på lämpligt sätt, till exempel genom åtskillnad mellan verksamheterna eller uppdelning av kostnaderna, kan garantera att primärproduktionen av jordbruksprodukter inte åtnjuter stöd av mindre betydelse som beviljas i enlighet med denna förordning.

Artikel 2

Definitioner

1. I denna förordning gäller följande definitioner:

a) *företag inom fiskeri- och vattenbrukssektorn*: företag som är verksamma inom produktion, beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter.

b) *fiskeri- och vattenbruksprodukter*: produkter som definieras i artikel 5 a och b i förordning (EU) nr 1379/2013.

c) *beredning och saluföring*: all verksamhet, inklusive hantering, behandling, produktion och distribution, som utförs mellan landningen eller skörden och slutproduktfasen.

2. *ett enda företag*: omfattar vid tillämpningen av denna förordning alla enheter som har minst ett av följande förhållanden till varandra:

a) Ett företag innehar majoriteten av aktieägar- eller delägarrösterna i ett annat företag.

b) Ett företag har rätt att utse eller entlediga en majoritet av ledamöterna i ett annat företags styrelse, ledning eller tillsynsorgan.

c) Ett företag har rätt att utöva ett bestämmande inflytande över ett annat företag enligt ett avtal som är slutet med detta företag eller enligt en bestämmelse i det företagets stiftelseurkund eller stadgar.

([1]) Kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn (EUT L 352, 24.12.2013, s. 9).

▼B

d) Ett företag som är aktieägare eller delägare i ett annat företag kontrollerar ensamt majoriteten av aktieägarnas eller delägarnas röster i detta företag med stöd av ett avtal med andra aktieägare eller delägare i detta företag.

Företag som har någon av de förbindelser som nämns i första stycket a–d via ett eller flera andra företag ska också anses vara ett enda företag.

Artikel 3

Stöd av mindre betydelse

1. Stödåtgärder ska inte anses uppfylla samtliga kriterier i artikel 107.1 i fördraget och ska därför inte omfattas av anmälningsskyldigheten enligt artikel 108.3 i fördraget, om de uppfyller villkoren i denna förordning.

2. Det totala stödet av mindre betydelse per medlemsstat till ett enda företag inom fiskeri- och vattenbrukssektorn får inte överstiga 30 000 euro under en period av tre beskattningsår.

3. Det kumulerade stöd av mindre betydelse som beviljas företag verksamma inom fiskeri- och vattenbrukssektorn under en period på tre beskattningsår får inte överstiga den nationella övre gräns som fastställs i bilagan.

4. Stöd av mindre betydelse ska anses ha beviljats vid den tidpunkt då den lagliga rätten till stödet överfördes till företaget enligt tillämplig nationell lagstiftning oavsett dagen för utbetalning av stödet till företaget.

5. Det tak som föreskrivs i punkt 2 och den nationella övre gränsen i punkt 3 ska gälla oberoende av stödets form och det mål som eftersträvas och oavsett om det stöd som medlemsstaten beviljar helt eller delvis finansieras med medel som härrör från unionen. Perioden på tre beskattningsår ska fastställas på grundval av de beskattningsår som används av företaget i den berörda medlemsstaten.

6. Taket i punkt 2 och den nationella övre gränsen i punkt 3 ska uttryckas i form av ett kontantbidrag. Alla siffror som används ska avse bruttobelopp, dvs. belopp före eventuellt avdrag för skatt eller annan avgift. Om stöd beviljas i någon annan form än som bidrag ska stödbeloppet vara lika med stödets bruttobidragsekvivalent.

Stöd som betalas ut i flera omgångar ska diskonteras till sitt värde vid den tidpunkt då det beviljas. Den ränta som ska användas för beräkningar av diskonterat värde ska vara den diskonteringsränta som gällde vid den tidpunkt då stödet beviljades.

7. Om det tak som föreskrivs i punkt 2 eller den nationella övre gränsen i punkt 3 överskrids på grund av att nytt stöd av mindre betydelse beviljas, kan inget av detta nya stöd omfattas av denna förordning.

▼B

8. Vid företagskoncentrationer och företagsförvärv ska allt stöd av mindre betydelse som beviljats någotdera av de tidigare företagen beaktas för att fastställa om eventuellt nytt stöd av mindre betydelse till det nya eller förvärvande företaget överskrider taket eller den nationella övre gränsen. Stöd av mindre betydelse som lagligen beviljats före koncentrationen eller förvärvet ska fortsatt anses vara lagliga.

9. Om ett företag delas upp i två eller flera separata företag ska stöd av mindre betydelse som beviljats före uppdelningen tilldelas det företag som gynnats av det, vilket i princip är det företag som tar över de verksamheter för vilka stödet av mindre betydelse har använts. Om denna tilldelning inte är möjlig ska stödet av mindre betydelse fördelas proportionellt på grundval av det bokförda värdet av de nya företagens egna kapital den dag uppdelningen reellt ägde rum.

Artikel 4

Beräkning av bruttobidragsekvivalenten

1. Denna förordning ska endast tillämpas på stöd för vilket det är möjligt att i förväg beräkna den exakta bruttobidragsekvivalenten utan att göra någon riskbedömning (nedan kallat *genomsynligt stöd*).

2. Stöd som ingår i bidrag och räntesubventioner ska anses vara genomsynligt stöd av mindre betydelse.

3. Stöd i form av lån ska betraktas som genomsynligt stöd av mindre betydelse om

a) stödmottagaren inte är föremål för ett kollektivt insolvensförfarande och inte heller uppfyller kriterierna i nationell lagstiftning för att försättas i kollektiv insolvens på sina fordringsägares begäran; när det gäller stora företag ska stödmottagaren vara i en situation som motsvarar ett kreditbetyg på lägst B–, och

b) lånet är garanterat av säkerheter som täcker minst 50 % av lånet och lånebeloppet uppgår antingen till 150 000 euro med en löptid på fem år eller till 75 000 euro med en löptid på tio år; om ett lån understiger dessa belopp och/eller beviljas för en kortare period än fem år respektive tio år ska bruttobidragsekvivalenten för det lånet beräknas som en motsvarande andel av det tak som föreskrivs i artikel 3.2, eller

c) bruttobidragsekvivalenten har beräknats på grundval av den referensränta som gällde vid den tidpunkt då lånet beviljades.

4. Stöd i form av kapitaltillskott ska anses vara genomsynligt stöd av mindre betydelse endast om det sammanlagda offentliga kapitaltillskottet ligger under taket för stöd av mindre betydelse enligt artikel 3.2.

▼B

5. Stöd som ingår i riskfinansieringsåtgärder som tar formen av investeringar i aktier eller hybridkapital ska endast betraktas som genomsynligt stöd av mindre betydelse om det kapital som ett enda företag får inte överskrider taket för stöd av mindre betydelse enligt artikel 3.2.

6. Stöd i form av garantier ska behandlas som genomsynligt stöd av mindre betydelse om

a) stödmottagaren inte är föremål för ett kollektivt insolvensförfarande och inte heller uppfyller kriterierna i nationell lagstiftning för att försättas i kollektiv insolvens på sina fordringsägares begäran; när det gäller stora företag ska stödmottagaren vara i en situation som motsvarar ett kreditbetyg på lägst B–, och

b) garantin inte överstiger 80 % av det underliggande lånet och det garanterade beloppet inte överstiger 225 000 euro och garantin har en löptid på fem år, eller det garanterade beloppet inte överstiger 112 500 euro och garantin har en löptid på tio år; om det garanterade beloppet är mindre än dessa belopp och/eller garantin har en kortare löptid än fem respektive tio år, ska bruttobidragsekvivalenten för garantin beräknas som en motsvarande andel av det relevanta tak som föreskrivs i artikel 3.2, eller

c) bruttobidragsekvivalenten har beräknats på grundval av de säkerhetsavgifter som föreskrivs i ett tillkännagivande från kommissionen, eller

d) metoden för att beräkna garantins bruttobidragsekvivalent, innan den genomförs,

   i) har anmälts till kommissionen enligt en annan kommissionsförordning inom området för statligt stöd som är tillämplig vid samma tidpunkt och metoden av kommissionen godtagits som överensstämmande med tillkännagivandet om garantier, eller ett tillkännagivande som ersatt det, samt

   ii) avser uttryckligen den typ av garanti och den typ av underliggande transaktion det är fråga om vid tillämpningen av denna förordning.

7. Stöd som ingår i andra instrument ska betraktas som genomsynligt stöd av mindre betydelse om instrumentet föreskriver ett tak som garanterar att det relevanta taket inte överskrids.

Artikel 5

Kumulering

1. Om ett företag är verksamt både inom fiskeri- och vattenbrukssektorn och inom en eller flera sektorer eller har annan verksamhet som regleras av förordning (EU) nr 1407/2013, får stöd av mindre betydelse som beviljas för verksamhet inom fiskeri- och vattenbrukssektorn i enlighet med denna förordning kumuleras med stöd av mindre betydelse som beviljas sistnämnda sektorer eller verksamheter upp till det relevanta tak som fastställs i artikel 3.2 i förordning (EU) nr 1407/2013,

▼B

under förutsättning att den berörda medlemsstaten på lämpligt sätt, till exempel genom åtskillnad mellan verksamheterna eller uppdelning av kostnaderna, ser till att verksamheterna inom fiskeri- och vattenbrukssektorn inte åtnjuter stöd av mindre betydelse i enlighet med förordning (EU) nr 1407/2013.

2. Om ett företag är verksamt både inom fiskeri- och vattenbrukssektorn och inom primärproduktion av jordbruksprodukter, får stöd av mindre betydelse som beviljas i enlighet med förordning (EU) nr 1408/2013 kumuleras med stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn i enlighet med denna förordning upp till det tak som fastställs i denna förordning, under förutsättning att den berörda medlemsstaten på lämpligt sätt, till exempel genom åtskillnad mellan verksamheterna eller uppdelning av kostnaderna, kan garantera att primärproduktionen av jordbruksprodukter inte åtnjuter stöd av mindre betydelse som beviljas i enlighet med denna förordning.

3. Stöd av mindre betydelse får inte kumuleras med statligt stöd som avser samma stödberättigande kostnader eller med statligt stöd för samma riskfinansieringsåtgärd, om sådan kumulering överstiger den högsta relevanta stödnivå eller det högsta tillåtna stödbelopp som gäller i varje enskilt fall på grundval av en gruppundantagsförordning eller ett beslut som antagits av kommissionen. Stöd av mindre betydelse som inte beviljas för eller kan tillskrivas specifika stödberättigande kostnader får kumuleras med annat statligt stöd som beviljas med stöd av en gruppundantagsförordning eller ett beslut som antagits av kommissionen.

Artikel 6

Övervakning

1. Om en medlemsstat har för avsikt att bevilja ett företag stöd av mindre betydelse i enlighet med denna förordning, ska medlemsstaten skriftligen underrätta företaget om det planerade stödbeloppet (uttryckt som bruttobidragsekvivalent) och om stödets karaktär av stöd av mindre betydelse genom att uttryckligen hänvisa till denna förordning med angivande av förordningens titel och en uppgift till offentliggörandet av den i *Europeiska unionens officiella tidning*. Om stöd av mindre betydelse beviljas i enlighet med denna förordning till olika företag på grundval av en viss stödordning och företagen därvid beviljas olika stödbelopp, kan den berörda medlemsstaten välja att uppfylla denna skyldighet genom att informera företagen om ett fast belopp som motsvarar det högsta tillåtna stödbelopp som kan beviljas enligt stödordningen. I sådana fall ska det fasta beloppet användas för att fastställa om taket i artikel 3.2 har nåtts och den nationella övre gränsen i artikel 3.3 inte har överskridits. Innan medlemsstaten beviljar stödet ska den från det berörda företaget få en skriftlig redogörelse eller en redogörelse i elektronisk form för allt annat stöd av mindre betydelse enligt denna förordning eller andra förordningar om stöd av mindre betydelse som mottagits under de två föregående beskattningsåren och det innevarande beskattningsåret.

▼B

2. Om en medlemsstat har upprättat ett centralt register över stöd av mindre betydelse som innehåller fullständiga uppgifter om samtliga stöd av mindre betydelse som beviljats av myndigheter i medlemsstaten, ska punkt 1 inte längre gälla från den tidpunkt då registret omfattar en treårsperiod.

3. En medlemsstat ska bevilja nytt stöd av mindre betydelse i enlighet med denna förordning först efter att ha kontrollerat att detta inte medför att det totala belopp av stöd av mindre betydelse som beviljas det berörda företaget når upp till en nivå som överskrider taket enligt artikel 3.2 och den nationella övre gränsen enligt artikel 3.3 och att samtliga villkor i denna förordning är uppfyllda.

4. Medlemsstaterna ska registrera och sammanställa alla uppgifter som rör tillämpningen av denna förordning. Registren ska innehålla alla uppgifter som krävs för att det ska vara möjligt att fastställa att villkoren i denna förordning har iakttagits. Uppgifter om individuellt stöd av mindre betydelse ska bevaras under tio beskattningsår från den dag då stödet beviljades. Uppgifter om en stödordning för stöd av mindre betydelse ska bevaras i tio beskattningsår från den dag då det sista individuella stödet beviljades enligt stödordningen.

5. Den berörda medlemsstaten ska på skriftlig begäran från kommissionen inom 20 arbetsdagar, eller inom den längre tidsfrist som anges i begäran, förse kommissionen med alla upplysningar den anser sig behöva för att bedöma om villkoren i denna förordning har följts, särskilt i fråga om det totala beloppet av stöd av mindre betydelse i den mening som avses i denna förordning och enligt andra förordningar om stöd av mindre betydelse som ett företag har mottagit.

Artikel 7

Övergångsbestämmelser

1. Denna förordning ska tillämpas på stöd som beviljats före dess ikraftträdande om stödet uppfyller alla villkor som föreskrivs i förordningen. Stöd som inte uppfyller dessa villkor kommer att bedömas av kommissionen i enlighet med relevanta ramar, riktlinjer, meddelanden och tillkännagivanden.

2. Individuellt stöd av mindre betydelse som beviljats mellan den 1 januari 2005 och den 30 juni 2008 och som uppfyller villkoren i förordning (EG) nr 1860/2004 ska inte anses uppfylla samtliga kriterier i artikel 107.1 i fördraget och ska därför undantas från anmälningsskyldigheten enligt artikel 108.3 i fördraget.

3. Individuellt stöd av mindre betydelse beviljat mellan den 31 juli 2007 och den 30 juni 2014 och som uppfyller villkoren i förordning (EG) nr 875/2007 ska inte anses uppfylla samtliga kriterier i artikel 107.1 i fördraget och ska därför undantas från anmälningsskyldigheten enligt artikel 108.3 i fördraget.

▼B

4. När denna förordning upphör att gälla ska alla stödordningar för stöd av mindre betydelse som uppfyller villkoren i den fortsatt omfattas av den i ytterligare sex månader.

Artikel 8

Ikraftträdande och tillämpningsperiod

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2014.

▼M1

Den ska tillämpas till och med den 31 december 2022.

▼B

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

▼B

BILAGA

Nationell övre gräns som avses i artikel 3.3

(euro)

Medlemsstat	Högsta kumulerat belopp för stöd av mindre betydelse beviljat per medlemsstat inom fiskeri- och vattenbrukssektorn
Belgien	11 240 000
Bulgarien	1 270 000
Tjeckien	3 020 000
Danmark	51 720 000
Tyskland	55 520 000
Estland	3 930 000
Irland	20 820 000
Grekland	27 270 000
Spanien	165 840 000
Frankrike	112 550 000
Kroatien	6 260 000
Italien	96 310 000
Cypern	1 090 000
Lettland	4 450 000
Litauen	8 320 000
Luxemburg	0
Ungern	975 000
Malta	2 500 000
Nederländerna	22 960 000
Österrike	1 510 000
Polen	41 330 000
Portugal	29 200 000
Rumänien	2 460 000
Slovenien	990 000
Slovakien	860 000
Finland	7 450 000
Sverige	18 860 000
Förenade kungariket	114 780 000